

zadnji in tako še par kratov naprej, dokler še pride kaj mleka iz njih.

Taka molžnja pač ni teška in ker jo potrjuje skušnja za dobro, zato jo priporočamo tudi mi našim gospodinjam. Škode jim se ni bati pri tem nobene, koristi pa je gotovo nekaj.

Sejmovi. Dne 7. maja v Jarenini. Dne 7. maja v Arnoži, na Ptujski gori in v Tržiščah pri Slatini. Dne 11. maja v Brežicah, pri sv. Lovrenci na kor. žel. v Poličanah, v Središči, v Reichenburgu, v Sopotah, v Trbovljah in v Velenji. Dne 12. maja pri sv. Janži blizu Arveža, na Planini in v Slov. Gradci. Dne 13. maja v Imenem (za svinje).

Dopisi.

Iz Slatine. (Trmost.) Okrajni šolski svet v Rogatem je z dopisom od dne 24. marca 1891 št. 102 k sv. Križu všolanim občinam naznanil, da si lahko posebni odbor izvolijo, kateri bo račun krajnega šolskega sveta sv. Križ od sedajnega predsednika Janeza Ogrizeka prevzel in ga nadaljeval. G. Ogrizek je namreč objavil v zapisniku dne 5. februarja 1891, da ne zmore več računa voditi. Toraj so bile deset občin, oziroma njih predstojniki z vabilom, Brestovec dne 13. aprila 1891 št. 164, k seji na nedeljo dne 19. aprila t. l. poklicane. Tudi občina Slatina, devet obč. predstojnikov je razumelo slovensko vabilo, oziroma njegov dnevni red in so svoj prihod s pečatom in lastnoročnim podpisom naznanili, le Slatinski ni pečata pritisnil in svoje ime je nekako egiptovskim hijeroglifom podobno, podčrkal in opazko napravil: „Die Tagesordnung der Einladung vohle deutsch übersetzt werden“. Vprašam toraj Slatinskega „bürgermeistra“, ki je v Tokačovem, v leseni hišici, od slovenskih starišev rojen, bi se li moralo devet predstojnikov zavoljo enega možička „deutsch“ učiti? To pa že ne! pravijo naši pošteni slovenski predstojniki. Dobro bi bilo, ko bi Celjska vahterca podučila tega možička, da mora kot predstojnik slov. in nemške vloge vsprejemati, oziroma reševati, tudi ga naj podučijo, kakšna je pravilna nemška pisava, kajti grdo je za človeka, kateri zmiraj v nemško-pruski rog trobi, če nemške pravilne pisave ne razume. V kratkem o knjigovodstvu kraj. šolskega sveta več. Župan.

Od Male nedelje. (Domače zadeve.) V bližnjih dveh nemškutarskih trdnjavah, namreč v Ljutomeru in Ormoži, so glavna podpora nemškutarje takšni ljudje, ki imajo svoj zaslužek od nas slovenskih posestnikov. To pa še jim ni zadosti. Nemškutarji bi nas radi pregnali z naših posestev. Zato so si napravili v Ljutomeru društvo „Südmark“. Naše zadolžene

kmetije bodo kupovali z denarjem, katerega jim mi nosimo in ki ga dobivajo iz Prajzovskega. Naseljevali bodo med nas Bog vé, od kod pritepene nemškutarje in mi bomo kot berači stali pred svojim lastnim pragom. Tako bo se nam zgodilo, ako ne pridemo k pameti. Vsi okoličanje, ali smo od blizu ali od daleč, moramo priti do spoznanja, da delamo sebi na kvar in na nesrečo, ako podpiramo nemškutarje. Prvi nam mora pač biti naš brat, ki z nami dela in trpi za srečo in korist naroda, potem še le pride ljudski človek. Hvala Bogu, da imamo v Ljutomeru slovenske štacunarje in krčmarje, ki imajo pošteno blago ter ne gledajo na ciganski dobiček. Ako smo torej primorani v Ljutomeru to ali ono reč kupiti, idemo lahko in z dobro vestjo k njim po blago, ali česar nam je treba. S tem najlepše pokažemo, da smo res pravi slovenski narodnjaki in da ne nosimo narodnosti samo na jeziku. Tako bode za nas najbolje.

Iz Trbovelj. (Nesreča.) Pretekli ponedeljek, dne 6. aprila t. l. je peljal posestnik, Janez Kmet, p. d. Selevšek voz suhe krme od svojega prejšnjega stanovanja na Gaberskem na svoj sedanji dom na Ojstrem. Cesta je gladka in precej ravna. Kdo bi si mislil, da blizo lepe ceste bela žena s srpom stoji, da prereže človeku nit življenja! Gospodar in hlapec gresta za vozom, misleč, da sta varna vsake nezgode. Pa glej! Voli, prej navajeni v potoku pri cesti vodo piti, krenejo na stran in voz s prvimi kolesi v potok zavlečejo. Na vozu je bilo okoli pet centov suhe krme. Ko gospodar volje požene, da izpelja iz potoka voz, hoče hlapec, star 65 let, voz obdržati. Pa nesreča hoče, da se voz na hlapca zvrne, ga v plitvo vodo potisne in najbrž ga lojtre na sence zadenejo. Izgovorivši zadnje besede „Jezus in Marija“, izdihne hlapec svojo dušo. Kako hitro v časih zadnja ura priteče! Včeraj vesel in zdrav in danes v mrtvašnici na mrtvaškem odru! Bodite pripravljeni, ker ne veste ne ure, ne dneva, kadar pride Gospod!

Od sv. Križa pri Slatini. (Iz preteklih dni.) Premnogokrat sem že slišal kakšnega razuzdanega nemčurja svoj mili materni jezik ogovarjati, rekoč: Kam pa pridem s slovenskim jezikom, še v domačem kraju se ne morem dobro sediti z njim, toliko manj pa drugod in posebno še pa pri vojakihi. Ali ravno nemčur, ki mi je to pravil, ni pri vojakihi te težave nikoli poskušal, kajti on še vojak nikoli ni bil. Ko bi v resnici tudi drugi tako sovražili mili slovenski jezik, kakor se to godi od zagriženih nemčurjev, bilo bi že resnično njih žlobudranje, ali to še vendar ni tako. Ker nemčurji ravno pri vojakihi slovenski jezik najbolj zametujejo, hočem Ti, predragi bralec, tukaj naznaniti, kako ga pa pri vojakihi še vendar večkrat slišujemo. Tudi jaz sem bil vojak, a že prvi čas kot no-

vinec prikupil sem se častnikom in še celo stotniku najbolj s tem, ker sem svojim tovarišem v razumljivi slovenski besedi njihove dolžnosti razkladal, jih podnčeval in osrčeval. Ponosno moram reči, ravno slovenska beseda je meni pripomogla, da sem že prvo leto dospel do desetnika. Kakor pa Slovenci napredujejo v najvejšem času sploh povsod pri c. kr. uradih, tako tudi v vojaških razmerah so začeli napredovati od leta do leta. Hvala Bogu imamo že nekaj let sem tudi slovenske vojaške knjige, katere nam je podaril slovenski rodoljub plemeniti Andrej-Komel Sočebčan c. in kr. major v pokoju, da si slovenski vojaki iz njih v razumljivi slovenski besedi nabirajo potrebnih naukov ter se navadijo slovenskih besed in izrazov.

(Konec prih.)

Iz Sterntala na dr. polji. (Zahvala.)

Kdor bi tajil, da nima svet dandanes blagih duš, naj sam blagovoli izvedeti nasleduje: Dne 29. malega travnja t. l. je bila pokopana v Šentlovrenci na dr. polji mati vdove železniškega čuvarja. Pri tej priliki se je dokazalo, kaj so blage duše. Velečastiti gospod župnik pri Šentlovrenci na dr. polji niso samo zastopali opravili mrtvaških obredov, marveč so še po vrhu platili iz svojega žepa pokopača. Isto tako je občinski predstojnik g. Jaka Jurič svoje poljsko delo ostavil in hitel z vozom po mrliča na Šterntal, da ga prepelja, kamor sliši. Jaz vodja železniške postaje v Šterntalu zahvaljujem se v imenu zapuščene vdove in nje otrok omenjenima gospodoma najsrčnejše za njuno blago veledušnost.

K. Lang.

Iz Središča. (Ovaдушtvo.)

Naš častiti gospod kaplan so dalje časa dajali našim ljudem zdravila, če so jih prosili, ali pa so jim svetovali, kar bi po njih sodbi bilo za bolnika dobro. Siromašno ljudstvo naše fare in okolice je v slučajih bolezni rado pri njih pomoči iskalo in je je tudi našlo. Radi so vsakemu pomogli, obiskovali so semtertje tudi bolnike in se za njih zdravje zelo trudili. Pa glej, na enkrat se sproži nekemu nemirnežu — saj ga vsi dobro poznamo — „dobra misel“ in naznani našega čast. gospoda kaplana zaradi njihovega dobrotnega delovanja c. kr. glavarstvu. Žandarji so na to kaj pridno „flašice“, v katerih je zdravilo bilo, pregledovali in ljudstvo izpraševali. C. kr. okr. sodnija, ki je potem to stvar obravnavala, poklicala je okoli 80 prič. Kakor so le-te priče vedele, tako so tudi pred sodnijo govorile. Drugače tudi niso mogle, toda ova-duhu bode pač sedaj težko pri srei, kajti c. kr. sodnija je častitega g. kaplana popolnoma oprostila in ljudje so jim za storjene dobrote sedaj še tembolj zahvalni in kličejo jim iz srca: Bog naj nam jih še dolgo let ohrani!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V petek je bila javna seja v drž. zboru na Dunaji, toda gg. poslancem ni bilo veliko za njo, kajti vreme je bilo lepo, a v razpravi sami ni bilo nič zanimivih reči. Naroči se po nasveta dr. Trojana vladi, naj preiskuje škodo vsled lanske povodnji na Českem, potem pa se vzprejme predlog vlade, da se podaljša trgovinska zveza z Italijo na eno leto. Nadaljevalo se je potem še posvetovanje o spremembi volilnega reda in če obvelja ta sprememba, ki se nasvetuje, potem se potegne število drž. poslancev od 353 na 416. Včeraj, dne 6. maja je bila enako javna seja v zboru, druge dni pa je bilo posvetovanje v raznih odsekih, ki pripravljajo tiste nasvete, ki pridejo za tem v drž. zbor. Ti odseki imajo veliko dela, ker imajo veliko predlogov in so si udje v njih sami večkrat nasproti. — V Gradci bode v začetku junija posvečevanje nove cerkve Srca Jezusovega in pravi se, da pride tudi Nj. veličanstvo v istem času v glavno mesto štajarske dežele. — Drž. poslanec, prof. Šuklje se je pritožil v justičnem odseku drž. zbora zavoljo višje sodnije za Štajarsko, Kranjsko in Koroško. Pri njej ni taci svetovalcev, ki bi znali slovenski in vendar imajo posla s slov. ljudstvom. V tem bi bilo pač res potreba, da pokliče pravosodni minister tudi slov. sodnikov v to nadsodnijo. — Na Koroškem se godi slov. otrokom še slej, ko prej sila, ker jih tiščijo v nemške šole ali jim pa dajo nemške učitelje: kaj se more pač otrok od njih naučiti? — Po gorenjskih krajih na Kranjskem klatijo se cigani in kar je huje, sliši se že tudi, da radi vlomijo v hiše ali v prodajalnice trgovcev. Ti so ondi pa tem bolj nevarni, ker so hiše in vasi raztresene, daleč druga od druge. — Na Primorji imajo sedaj že več c. kr. okr. glavarjev, ki znajo slovenski in imajo le-ti vsled tega veliko več zaupanja pri ljudstvu, kakor so ga drugi, laški ali nemški imeli. — V dolini pri Trstu so slavili tamošnjega g. dekana J. Jana 25 letnico in se je slovesnosti vdeležilo veliko gospode iz Trsta in obližja. — Slov. okoličani tržaški so poslali spomenico Nj. veličanstvu ter prosijo v njej, naj se ne vpelje dac tudi za okolico, ker bi to bilo za njo pretežko breme. — Ces. namestnik v Dalmaciji fml. David je bil te dni na Dunaji; najbrž je hodilo mu za to, da ostane c. kr. gimnazija v Zadru, kakor je doslej, laška, ne pa hrvaška. — Na Ogerskem je bil prvi maj krvav, na srečo pa samo v mestu Oroschaza. Tu so delalci napadli hišo kr. sodnika in na to so jih vojaki s silo razgnali; se ve, da je bilo veliko ranjenih. V Pešti pa je 1400 delalcev izgubilo službo, ker so zoper voljo gospodarjev praznovali. — V Galiciji so imeli v nedeljo